

[Aksel Larsen.]

Hr. Ivar Nørgaard har i en af socialdemokratiet udsendt tryksag forklaret, at der ikke er megen fornuft i, at SF på forhånd har sagt nej til fællesmarkedet. Måske var dette ment som en finte til de af hr. Ivar Nørgaards partifæller her i salen, som beständig har sagt betingelsesløst ja til fællesmarkedet, og i hvert fald glemmer hr. Ivar Nørgaard, at vort nej har været og er sagligt underbygget, samt at der intet er fremført eller fremkommet, som kan give grund til at ændre det. Hr. Ivar Nørgaard turde også være klar over, at de nu opsatte socialdemokratiske forbehold er af en sådan art, at de, hvis de fastholdes, vil møde afvisning i Bruxelles og gøre dansk medlemskab umuligt.

Det er glædeligt, at der er skred i udviklingen, og at socialdemokratiet, om end tøvende, markerer dette skred. Vi ved, at der også foregår fornuftige overvejelser i andre partier, selv om vi ikke kunne høre det på ordførerne fra venstre og det konservative folkeparti. Disse overvejelser foregår, dels fordi man i disse partier har vundet en indsigt, de ikke havde tidligere, dels fordi de ikke kan være uberørt af den forståelse og stemning, der er vokset frem i befolkningen, og som er vokset frem ikke mindst efter, at socialistisk folkeparti gav så klar besked på sit landsmøde i fjor.

Jeg kan, som det fremgår af det, jeg har sagt, ikke anbefale det af hr. Ivar Nørgaard fremsatte forslag om motiveret dagsorden til vedtagelse. Jeg skal derimod tillade mig selv at fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget konstaterer, at dansk tilslutning til EC vil hindre et vælgerflertal i at fremme en socialistisk samfundsudvikling, er i modstrid med danske samfundsinteresser og i modstrid med Danmarks Riges Grundlov, pålægger tinget regeringen at trække sin ansøgning om optagelse tilbage

og går dermed over til næste sag på dagsordenen.“

Jeg anbefaler dette forslag til vedtagelse.

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Sigsgaard: Jeg kan desværre ikke erklære mig tilfreds med handelsministerens redegørelse, og jeg kunne komme med mange indvendinger imod den, men den vigtigste er vel, at den som tidligere redegørelser fremstiller fællesmarkedet i et næsten helt igennem rosenrødt skær. Den omtaler praktisk talt ikke nogen ulemper ved fællesmarkedet og ved en tilslutning til fællesmarkedet, og dér, hvor den omtaler dem, bagatelliserer den disse ulemper.

Dernæst var ministerens redegørelse karakteristisk ved, at den ingenting sagde om, hvad EC egentlig er. Nu kunne man måske sige, at det burde have været diskuteret for længst, det burde regeringen for længst have redegjort for, men det har regeringen ikke, og det har ikke været diskuteret, og det er ikke kommet ud til offentligheden. Som sædvanlig talte ministeren næsten kun om spørgsmålet om, hvilke særordninger Danmark kan opnå rent økonomisk.

Nu er fællesmarkedet jo altså en kapitalistisk sammenslutning med det formål at nedbryde grænserne, sådan at kapitalen kan bevæge sig frit, og så er det meningen, at lønmodtagerne skal følge efter. Det er det, man kalder fri bevægelighed for arbejdskraften. For ganske få år siden fik Danmark ved de gamle partiets velvillige bistand en lov om offentlig arbejdsanvisning, der har bevirket, at når danske borgere ikke kan finde arbejde i den ene del af landet, så kan de sendes til en anden del af landet, væk fra familien, væk fra hele deres miljø. På tilsvarende måde vil det jo blive i fællesmarkedet. Det er målsætningen med fællesmarkedet og med det frie arbejdsmarked, at hvis der ikke er beskæftigelse her i landet, skal der anvises arbejde også for danske ledige i andre fællesmarkedslande. Men sådanne ting hører vi ikke rigtig noget om i debatten.

På samme måde forholder det sig med andre forhold. Tag egnsudviklingen, som jo i øvrigt ikke diskuteres så meget i folketinget; dér er det sådan i stadig højere grad i Danmark, at visse dele af vores land stagnerer eller underudvikles, lider under stor arbejdsløshed, lider under underudvikling eller stagnation på mange områder, mens andre dele af landet er inde i en ganske kraftig økonomisk udvikling, i øvrigt også forbundet med en hel masse vanskeligheder: